

ти (4, 5 и повече), и на която се срещупоставя една или повече странични теми.

Рондъ, фр. *ronde* — наричатъ французитъ въ съвременната нотация цѣлата нота. 2) Детски или народни танцъ. 3) Танцова пѣсень, при която играчитъ се хващатъ за ржце — въ видъ на верига, и сами пѣятъ и играятъ въ кръгъ.

Ропарцъ, Гюи — Ropartz Guy — значителенъ французски компонистъ, род. 15 юний 1864 въ Генганъ (Северна Франция), ученикъ на Дюбуа, Масне — въ консерваторията, и на Цезаръ Франкъ — въ Парижъ, отъ 1919 е директоръ на консерваторията въ Страсбургъ. Въ своитъ лирически драми Р. е подъ влиянието на Вагнера — безъ да се домогне до собственъ стилъ, докато въ останалата си музика достига по-голяма оригиналностъ, като творчеството му стои изобщо подъ влиянието на французската и, по-специално — на бретанската народна пѣсень. Творби: 4 симфонии, единъ концертъ (1930) и други нѣколко по-малки пиеси за оркестъръ („Есенни скици“, 5 пиеси за оркестъръ (1930), едно клавиригно, 3 струнни квартета, 3 сонати за цигулка и пиано, 2 сонати за виолончелъ и пиано; „Прелюдия, мореплаване и шансонъ“ за флейта, цигулка, виола, арфа и виолончелъ; 136-ти псаломъ за хоръ, оркестъръ и органъ; 3 меси, нѣколко мотета, оперитъ: „Дяволътъ-шивачъ“, „Чудото на св. Никола“, „Земята“, „Едипъ царъ“, „Една недѣлна прелюдия и 6 танцови пиеси за всѣки денъ отъ седмицата“, 5 скици, „Младо девойче“ (1930) и други нѣща за пиано, органни композиции и пѣсни — хорови и солови, 4-ти струненъ квартетъ (1931), „Прелюдия, маршъ и пѣсень“, „Crique d'automne“ — 5 пиеси за пиано.

Роре, Чиприано да — Rore, Cipriano да — най-видниятъ компонистъ на мадригали презъ XVI в., ред. 1516 въ Анверсъ, умр. 1565 год. въ Парижъ, ученикъ на Вилартъ въ Венеция, дворцовъ капелмайсторъ въ Ферара и Парма, замѣстникъ на Вилартъ като капелмайсторъ на Св. Марко въ Венеция — 1563—64, а следъ това — отново въ Парма. Пи-

салъ: 8 книги мадригали, (отъ които 5 книги богато фигурирани), 1 книгага 4—6 гласни меси, една 5 гласовва меса, 3 книги 5-гласни мотети, 1 книга псалми. Голѣма частъ отъ творенията му сж въ ржкопись.

Роси, Лауро — Rossi, Lauro — виденъ италиански оперенъ компонистъ, род. 19 февр. 1810 въ Мачеерата, умр. 5 май 1885 въ Кремонаа, училъ при Крешентини и Цинггарели въ Неаполъ, капелмайсторъ нна театъръ della Valle въ Римъ; 18335 отива съ една оперна труппа въ Мексико; 1850 е директоръ на Миланската консерватория; 1870 — тактъвъ нна Неаполската. Писаль: 29 оперни, една оратория, 6 fugи за струненъ квартетъ, упражнения за пѣнние, пѣсни и др.

Роси, Луиджи — Rossi, Luigi — виденъ компонистъ и пѣвецъ, родъ 19 февр. 1653 въ Римъ, училъ при де Макъ въ Неаполъ, 1646 бивва призованъ отъ Мазарини съ една оперна труппа въ Парижъ, кждетто пише операта „Свадбата на Орфеей и Евридика“. Въ своитъ творби Р. култивира особно много арията „cda saro“. Писаль 2 опери, 100 кантатти, дуети.

Роси, Саломоне — Rossi, Salomonne — виденъ инструменталенъ компонистъ отъ първата половина на XVII в., дворцовъ музикантъ въ Мантуа, компонараль: 4 книги ссонати, 5 книги 5-гласни мадригалли, една книга канцонети, една книгага 4-гласни мадригали, една книга мадригалети, псалми, лауди.

Росини, Джоакино — Rossini, Gioacchino — бележитъ оперенъ компонистъ, род. 29 февр. 1792 въ Пезарро, умр. 13 ноемв. 1868 г. въ Руей при Парижъ. Синъ на музикални родители: бащата корнистъ, а майката, обладаваща единъ хубавъ гласъ, се подвизавала като Seconda donna въ малки оперни труппи. 1799 семейството се установява въ Болоня. Ссинътъ, който — обратно, показаль хубавъ гласъ, билъ занимаванъ въ пѣнние и пиано — отначало отъ продителитъ, а после и отъ Анджеело Тезей. Когато настъпва периода на мутирането, той разучаваль паартиитъ на пѣвцитъ въ оперни труппи, училъ композиция при Абатъ Станислао Матей въ лицея въ Болоня, дето постъпва 1807; ала, изучилъ